

Saa vil jeg blot nævne overfor det ærede Medlems lange Forklaring angaaende den urentable Sporvej, som skal lægges ud til, hvad han kaldte „de Albertiske Grunde“, at der synes jeg, det ærede Medlem kom meget højt op, naar han mente, at Konferensraad Heide som Gentjeneste, fordi en Mand, der er gift med denne Dame, som det ærede Medlem paastaar er Heides Plejedatter, faar Part i et Biografteater, saa gaar hen og anlægger en urentabel Sporvej til en Pris af 900,000 Kr. (Afbrydelse). 900,000 Kr. sagde det ærede Medlem, at denne Sporvej vilde koste; jeg ved det ikke.

Saa ironiserede det ærede Medlem over det ganske fromme Ønske, jeg havde udtalt om, at det maatte vare mange Aar, inden jeg kom paa Pension. Ja, det ærede Medlem deler maaske ikke dette Haab. Men jeg er dog ikke alene om den Mening. For faa Dage siden læste jeg nemlig en Artikel i „Social-Demokraten“, hvori der stod, at Albertis Afgang var sikker i en ikke nær Fremtid.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det vil indenfor Tidsrummet af en kort Bemærkning være mig umuligt at svare paa alt, hvad Justitsministeren, der havde mere end 2 Minutter til sin Raadighed, nu fremdrog. Jeg vil kun sige, at naar den højtærede Justitsminister ikke kan klare sig med en rask Nægtelse, griber han, som alle vide, til Grinet og assisteres naturligvis straks af en vis Gruppe her i Tinget. Jeg kom da til at tænke paa gamle Berg, som i sin Tid stod overfor Bille, den Folketingsmand, der jævnlig var Ordfører for det daværende ministerielle Parti og netop havde til Vane at besvare Bondeoppositionens Angreb med det, som Berg stemplede som „Tivoligrinet“. Men Bondeoppositionen voksede, og Højre-regeringen gik tilbage, saa den højtærede Minister maa ikke tro, at fordi han klarer sig med „Tivoligrin“, naar han ikke længere kan klare sig med en rask lille Nægtelse, vil han derfor komme til at sidde længere paa sin Taburet.

Men naar den højtærede Justitsminister mente, at han kunde køre Retur og sagde, at jeg forleden Dag havde gjort mig skyldig i en rask lille Nægtelse, holder det ikke Stik. Jeg har protesteret mod, at Indenrigsministeren gav Socialde-

mokraterne Medansvar for, at Borgmestrenes Lønning i København blev forhøjet til 10,000 Kr. Jeg protesterede derimod. Jeg ved, at der den Gang i „Social-Demokraten“ stod Artikel efter Artikel derimod. Jeg ved ogsaa, at der i den daværende Borgerrepræsentation blev rettet Angreb derimod. Vi forlangte andre Forhøjelser, f. Eks. for Arbejdsmændene: 3 Kr. om Dagen. Det var vor Stilling. Men det kunde vi ikke gennemføre, fordi vi ikke havde Flertal. Saa kom til sidst det samlede Lønningslovsforslag til Afstemning, og saa ved jo den højtærede Minister godt, at man tidt stemmer for et saadant samlet Lovforslag uden dog at ville være medansvarlig for alle Enkeltheder. Naar vi paa et vist Tidspunkt have bekæmpet disse Enkeltheder, kan man ikke bagefter gøre os ansvarlige for, at vi ved den endelige Afstemning have stemt for Forslaget. Altsaa var det ikke en rask lille Nægtelse. Jeg har maattet nøjes med at svare paa dette. Jeg har sagt den fulde Sandhed og maa i øvrigt vente med at udtale mig nærmere, til jeg igen faar Ordet.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem afbrød Indenrigsministeren og sagde, at Socialdemokraterne stemte imod, at Borgmestrenes Løn forhøjedes til 10,000 Kr. Det var det, der ikke var rigtigt. Det have Socialdemokraterne ikke gjort.

Borgbjerg: Vi stemte derimod, saalænge vi kunde, saalænge det ikke forelaa i Kæde med et Forslag, der indeholdt mange gode Ting, som vi maatte stemme for.

Formanden: Da det paa Grund af Omstændighederne ikke er muligt at holde Aftenmøde i Dag, men det er ønskeligt at tilendebringe Behandlingen af Justitsministerens Budget i dette Møde, vil jeg anmode ærede Medlemmer om at medvirke til, at dette kan ske.

Sabroe: Naar den højtærede Justitsminister under Omtalen af Bevillingen til Fru Bransholm vilde hævde Korrektheden af den Opfattelse, han har gjort sig til Talsmand for vedrørende hendes økonomiske Stilling, vil jeg i Henhold til de Udtalelser, jeg fremkom med forleden Dag, blot sige, at det ikke kan afkræftes, at Fru Bransholm er Ejer af to Ejendomme i Struer og har en aarlig Indtægt, der er højere end det Beløb, Staten i Almindelighed bevilger Mænd og Kvinder, som gen-